

Tema 11: Contemplant el camí recorregut com a grup local

Proposem una trobada per a avaluar, *celebrar i comunicar* l'aportació del grup local, després dels aprenentatges, novetats, recerques, certeses que es van compartir durant aquest itinerari vers la II AIMM.

REVISANT EL CAMÍ RECORREGUT COM A GRUP LOCAL

Per a finalitzar aquesta primera fase del procés, es proposa a cada grup local que avaluï el procés viscut en clau de novetats, aprenentatges i compromisos.

El grup tria la manera més apropiada per a la seva avaluació.

QUÈ COMUNIQUEM A LA PROVÍNCIA?

- Un informe com a grup local que contindrà les veus i mirades recollides pel secretari/a durant les trobades.
- L'informe expressa el camí recorregut pel grup, l'acció de gràcies per la història i vida rebudes, les noves brotades de vida marista que han anat apareixent en els darrers temps i els camins que caldrà explorar per a arribar a la expressió creativa (audiovisual, pictòrica, musical...), també elaborant un pòster o mural, un credo o d'altres expressions a criteri de cada grup. Es lliura l'informe a la Província seguint les orientacions que hagin estat donades.
- Compartim una còpia de l'informe per tal que sigui una mostra de la nostra realitat local (col·legi, obra social, centre comunitari, obra solidària, comunitat, cases comunitàries, etc).

CELEBREM AQUEST ITINERARI COM A GRUP LOCAL

Us proposem celebrar tot allò que hem treballat i compartir.

Agraïm i oferim allò que hem construït entre tots, les riqueses de les experiències i la profunditat del que hem expressat a l'informe dirigit a la Província, que és saba per a la vitalitat de la missió marista al món.

El grup pot organitzar una celebració festiva per a concloure aquest moment de l'itinerari viscut. La festa es part de la vida i missió marista.

El Món

D'Eduardo Galeano (escriptor uruguaià)

Un home del poble de “Neguá”, a la costa de Colòmbia, pogué pujar al cap damunt del cel.

A la tornada, va dir que havia contemplat des d'allà dalt la vida humana. I digué que un mar de petits focs.

El món és això –revelà-. Un munt de gent, un mar de petits focs.

Cada persona brilla amb llum pròpia entre totes les altres. No hi ha dos focs iguals. Hi ha focs grans i focs petits, i focs de tots els colors. Hi ha gent de foc serè, que ni se n'assabenta del vent, i gent de foc boig, que omplen l'aire de guspires. Alguns focs, focs babaus, no il·luminen ni cremen; per n'hi ha d'altres que cremen la vida amb tantes ganes que no es poden ni mirar-los sense fer pampallugues, i qui s'hi apropa, s'encén.